

Expedient: 77/22

El Consell Tributari, reunit en sessió de 4 d'abril de 2022, coneixent del recurs presentat per SP S.L., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En la data referenciada a la capçalera, la Sra. MVM, actuant en nom i en representació de SP, SL, interposa recurs contra les liquidacions de l'impost sobre activitats econòmiques que es detallen a continuació:

(...)

2.- En el seu recurs la societat interessada succintament al·lega que SP, SL, és un establiment dedicat a la venda en règim d'autoservei de productes alimentaris i de begudes juntament amb altres béns de consum, que no constitueixen un percentatge elevat ni representen un assortiment ampli ni profund. Considera que l'activitat ha d'estar englobada dins de l'epígraf 661.3, comerç en magatzems populars, de les tarifes de l'IAE.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'Informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la següent relació de fets:

-L'Institut Municipal d'Hisenda va notificar a SP, SL, l'inici d'actuacions inspectores de comprovació i de regularització de la seva situació tributària respecte de l'IAE per les activitats realitzades al local ubicat al carrer ..., de Barcelona.

-El procediment de regularització tributària va finalitzar amb resolució de la Direcció de la Inspecció que va ser notificada el 7 de maig de 2021.

-Al costat de la resolució de la Direcció d'Inspecció, es van notificar el mateix dia 7 de maig de 2021 les liquidacions resultants següents:

- Núm. EE20212070000.... per import de 3.684,03 euros i corresponent a l'exercici 2016
- Núm. EE20212070000.... per import de 3.563,84 euros i corresponent a l'exercici 2017
- Núm. EE20212070000.... per import de 3.443,62 euros i corresponent a l'exercici 2018
- Núm. EE20212070000.... per import de 2.109,54 euros i corresponent a l'exercici 2019
- Núm. EE20212070000.... per import de 3.902,99 euros i corresponent a l'exercici 2020

-La societat interessada interposa el recurs d'alçada amb número de registre 2021-... contra la resolució de la Direcció d'Inspecció municipal i les liquidacions tributàries. Aquest recurs va ser presentat mitjançant correu administratiu en sobre obert que consta segellat en data 8 de juny del 2021.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa no admetre el recurs per extemporani.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el Règim Especial del Municipi de Barcelona, disposa que contra els actes de l'Administració municipal d'aplicació i efectivitat dels tributs i restants ingressos de dret públic que siguin de competència municipal, només podrà interposar-se recurs d'alçada davant l'alcalde, aplicant-se el règim jurídic del recurs regulat a l'article 14 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les Hisendes locals.

A l'article 14.2.c) d'aquesta última norma s'estableix que el termini per interposar el recurs serà d'un mes comptat des de l'endemà de la notificació expressa de l'acte la revisió del qual se sol·licita.

L'article 7 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, preveu que els tributs es regiran, entre d'altres, per la Llei General Tributària i tenen caràcter supletori les disposicions generals del dret administratiu i els preceptes del dret comú.

Atès que a la Llei General Tributària no es regula expressament el còmput dels terminis, cal acudir supletòriament a la llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

A l'article 30.4 de la dita llei 39/2015, relatiu al còmput dels terminis, s'estipula que:

“Si el plazo se fija en meses o años, éstos se computarán a partir del día siguiente a aquel en que tenga lugar la notificación o publicación del acto de que se trate, o desde el siguiente a aquel en que se produzca la estimación o desestimación por silencio administrativo. El plazo concluirá el mismo día en que se produjo la notificación, publicación o silencio administrativo en el mes o el año de vencimiento. Si en el mes de vencimiento no hubiera día equivalente a aquel en que comienza el cómputo, se entenderá que el plazo expira el último día del mes.”

Amb aquesta redacció del precepte es pretén posar fi als problemes derivats de l'absència d'una definició legal del significat de l'expressió “còmput de data a data” i fonamentalment de l'omissió de la determinació del *dies ad quem*. Però ja abans de la previsió legal el Tribunal Suprem sostenia que el termini venç el dia l'ordinal del qual coincideixi amb el dia de la notificació de l'acte. Com a síntesi d'aquesta posició, cal esmentar el paràgraf següent de la STS de 2 d'abril de 2008 (recurs de cassació 323/2004):

“La excepción de inadmisibilidad enunciada ha de ser estimada. Y es así porque es correcta la constatación de fechas a que alude la representación estatal y a la que hace referencia el anterior fundamento de esta sentencia. De modo que si la resolución de la Presidencia del Tribunal de Cuentas de 6 de febrero de 2004, por la que se adjudicó el puesto de Subdirector adjunto en el Departamento 1.º de la Sección de Fiscalización (área de Fiscalización Económica), apareció publicada en el BOE, núm. 37, de 13 de febrero de 2004, reproduciéndose íntegramente el texto de la misma y con un claro y preciso pie de recursos, y la alzada promovida por el demandante, aparece fechada y registrada ante dicho Tribunal de Cuentas el 15 de marzo de 2004, y resulta de aplicación el plazo de un mes para la alzada conforme el art. 115 de la Ley PAC, 30/1992, al estarse ante un acto expreso, cabe concluir que computado dicho plazo de fecha a fecha, según se infiere del art. 5.1 CC, de general aplicación,

completando la regulación específica de la Ley PAC 30/1992, y aún iniciando el cómputo el día siguiente al de la notificación, según exige el art. 48.2 de la Ley últimamente citada, el recurso de alzada aparecía interpuesto fuera del plazo legal, según la jurisprudencia constante, cuya reiteración excusa su cita particularizada, acerca de que el cómputo de los plazos señalados por meses, si se trata de un plazo procesal para interponer el recurso contencioso-administrativo, si bien se inicia el día siguiente al de la notificación del acto expreso, no culmina el día de la misma fecha que el del inicio del cómputo, sino el inmediatamente anterior, y ello para que aparezca respetada la regla del cómputo de fecha a fecha. De ahí que, en definitiva, el día final para la interposición del contencioso será el que corresponda en número al de la notificación. Es decir, y en el caso que se resuelve el 13 de marzo de 2004. Doctrina jurisprudencial que no se ve razón para que no sea aplicable a los plazos para interponer recursos administrativos, dada la dicción literal del art. 48.2 de la Ley PAC, que viene prácticamente a coincidir con la del vigente art. 46.1 de la Ley de esta Jurisdicción...”

En els mateixos termes s'ha pronunciat el Consell Tributari de Barcelona a l'expedient CT 354/19:

“És pacífica i consolidada la doctrina jurisprudencial, entre altres, la sentència del Tribunal Suprem de 03.10.2014, Sala contenciosa administrativa, secció 2a (RJ/2014/5585). Segons la qual, en el còmput dels terminis que es compten per mesos, el còmput esmentat es realitza de data a data, de manera que encara que el termini s'iniciï l'endemà de la notificació o publicació de l'acte o disposició, el termini conclou el dia correlatiu a tal notificació o publicació en el mes posterior que correspongui; així que:

“en definitiva, el dia final per a la interposició del recurs serà el que correspongui en número al de la notificació.”

És a dir, que:

“el termini d'un mes per a recórrer en alçada un determinat acte administratiu, si bé s'inicia l'endemà al de la notificació, conclou el dia correlatiu al de la notificació en el

mes posterior que correspongui. Així, en el supòsit d'actuacions, si la notificació, com s'ha dit, es va produir el 27 de febrer de 2008, el termini d'un mes per a presentar el recurs d'alçada havia de computar-se a partir de l'endemà, 28 de febrer, però concloïa el 27 de març. Únicament si aquest dia final hagués estat inhàbil, circumstància que no concorre en el cas que s'enjudicia, s'hauria pogut entendre prorrogat el termini al primer dia hàbil següent (...)"

En el present cas, la resolució del Director de la Inspecció i les liquidacions tributàries ara impugnades es van notificar a la mercantil interessada el 7 de maig de 2021, tal com consta al Justificant de recepció que obra a l'expedient administratiu i afirma la pròpia recurrent en l'escrit presentat, per la qual cosa l'entitat disposava fins al dia 7 de juny de 2021, que no era dia inhàbil, per interposar el recurs d'alçada.

Atès que aquest recurs va ser presentat el dia 8 de juny de 2021, ha de ser inadmès per haver estat interposat fora del termini d'un mes previst per la normativa anteriorment detallada.

Segon.- Declarada la inadmissió del recurs, resulta innecessari entrar a valorar els motius d'oposició articulats per la recurrent. No obstant això, i a títol merament informatiu, convé esmentar en aquest moment que l'entitat no formula en el seu escrit arguments o motius nous que permetin desvirtuar les consideracions que es van realitzar a la resolució impugnada, de manera que resulta plenament vàlida, havent de fer-se remissió expressa a ella i a les diferents actuacions del procediment inspector, documentades a l'expedient administratiu. S'hi evidencia que és correcta la classificació de l'activitat duta a terme per l'Institut Municipal d'Hisenda i que resulta improcedent incloure-la a l'epígraf 661.3 de la secció 1^a de les tarifes d'IAE, com pretén la recurrent, ja que no hi concorren els requisits necessaris per poder entendre que l'activitat desenvolupada pugui qualificar-se com a comerç mixt o integrat desenvolupat en grans superfícies, tal com exigeix la rúbrica del grup 661 on s'enquadra l'epígraf esmentat, i això tant per la mida de l'establiment (250 m²) com per l'absència de les notes característiques d'aquest tipus de modalitat comercial.

En aquest sentit, respecte a l'element superfície que caracteritza l'activitat que s'enquadra a l'Epig. 661.3, el Consell Tributari de Barcelona a l'expedient CT 359/2002 assenyalava:

“De l’anàlisi dels epígrafs esmentats, així com de les contestacions a consultes efectuades a l’Agència Estatal d’Administració Tributària, números 2.523, de 18 de desembre de 2000, i 189, de 6 de febrer de 1992, es desprèn que la inclusió en el grup 661 exigeix com a requisit ineludible que el comerç es realitzi en grans superfícies. Així es diu en la consulta número 189, referida precisament a una activitat idèntica a la de la recurrent, que com en el present cas es pretenia incloure en l’epígraf 661.3 (comerç en magatzems populars), ja que la qualificació formal que tingui l’establiment de què es tracti manca de rellevància, havent d’estar-se al contingut material de l’activitat que en el mateix es desenvolupi, la qual ha de coincidir amb la descripció conceptual de l’epígraf en qüestió; aquesta descripció, en el cas de l’epígraf 661.3, exigeix com a requisit ineludible que el comerç es realitzi en grans superfícies (...)”

Per la qual cosa, i de conformitat amb la proposta de l' *Institut Municipal d'Hisenda,*

ES PROPOSA

INADMETRE el recurs formulat.